

Производството е по реда на чл.370 и следващите от НПК

Срещу подс. А. И. А. е повдигнато обвинение по чл.151 ал.1 от НК затова, че на неустановена дата за времето от 01.10.2022г. до 30.01.2023г. в гр. М. в дом на ул. „Д.“ № ** се е съвкупил с лице ненавършило 14 годишна възраст- В. С. В. като извършеното не съставлява престъпление по чл.152 от НК.

В съдебното заседание след приключване на съдебното следствие представителя на ТО-К. поддържа обвинението и пледира съдът да признае подс. А. за виновен като му определи наказание при превес на смекчаващите вината обстоятелства, което да не бъде изтърпявано, а на основание чл.66 ал.1 от НК да бъде отложено като наложеното наказание бъде намалено със една трета.

В съдебното заседание подс. А. И. А. се признава за виновен като признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти – чл.371 т.2 от НПК.

Защитника на подс. А. след приключване на съдебното следствие пледира съдът да признае подс. за виновен като му определи минималното предвидено в закона наказание което да бъде намалено с една трета.

Съдът като взе предвид обстоятелствата изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и доказателствата събрани в хода на досъдебното производство по реда на НПК и предвид направените признания от подс. приема за установено следното;

Подс. А. и св. В. се познавали от две години. Били приятели, но подс. А. отишъл да работи в Н.. След като се върнал от Н. двамата станали „гаджета“. Малко след това двамата решили да заживеят заедно.

Св. С. В. баща на пострадалата св. В. В. не бил съгласен, като не била съгласна и майката на св. В., М. Й. която от около осем години не живеела със бащата С. В. а имала друго семейство с което живеела в друго населено място.

Въпреки несъгласието на родителите на пострадалата В. подс. А. и св. В. заживели заедно във дома на подс. в гр. М. на ул. „Д.“ № ** от 01.10.2022г..

Пострадалата В. тогава била на 13 години тъй като била родена на *****г.. Подс. А. бил на 19 години но знаел, че св. В. няма навършена 14 годишна възраст.

Така във периода от 01.10.2022г. до 30.01.2023г. на неустановена дата двамата осъществили полов акт със съгласието на пострадалата св. В..

Впоследствие св. В. забременяла.

Описаната фактическа обстановка която се установява от обстоятелствената част на обвинителния акт се подкрепя от събраните в хода на досъдебното

производство гласни доказателства- показанията на св. В. В., С. В., Г. Т. - К., Д. М., И. З. и М. Й., които се подкрепят от писмените доказателства по делото- формуляр за приема на устен сигнал, протокол за предупреждение и доклад за оценка на постъпил сигнал които подкрепят направените от подс. А. А. признания.

Имайки предвид установената по несъмнен и безспорен начин фактическа обстановка съдът намира, че от обективна и субективна страна подс. А. И. А. е осъществил състава на чл.151 ал.1 от НК.

ПО ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ ;

От обективна страна подс. А. е осъществил престъпно съвкупление като със половия си орган е проникнал във влагалището на пострадалата св. В..

При осъществяването на половото съвкупление подс. А. не е упражнил сила или заплаха, поради което макар и престъпно по своя характер половото съвкупление е извън случаите на чл.152 от НК.

В случая престъпното съвкупление е било осъществено със съгласието на пострадалата св. В..

Подс. е знаел, че св. В. няма навършени 14 години/ родена е на ****г./ и макар да е знаел и съзнавал този обективен факт е осъществил полов акт със нея поради което деянието му следва да се квалифицира по чл.151 ал.1 от НК.

От установената фактическа обстановка и от обективиранията действия на подс. А. съдът прави извода, че е действал умишлено.

Подс. е съзнавал общественно-опасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на общественно-опасните последици от него и е искал настъпването им.

По изложените дотук мотиви и на основание цитирания по-горе законов текст съдът счита, че подс. А. И. А. следва да бъде признат за виновен и наказан.

Като отегчаващи вината обстоятелства съдът приема- извършено е престъпление от вида престъпно съвкупление с лице ненавършило 14 годишна възраст все по-често срещано в нашето общество и най-вече във циганската му общност.

Що се отнася до смекчаващите вината обстоятелства съдът приема- чистото му съдебно минало, добрите му характеристични данни, младата му възраст и направените признания.

Наказанието му следва да се определи при превес на смекчаващите вината обстоятелства които съдът не намира за изключителни или многобройни поради което не прилага чл.55 от НК и със оглед постигане целите на чл.36 от НК- две години лишаване от свобода.

На основание чл.373 ал.2 вр. чл.372 ал.4 вр. чл.371 т.2 от НПК вр. чл.58а ал.1

от НК съдът няма алтернатива и намалява така определеното наказание с една трета на една година и четири месеца лишаване от свобода.

За поправянето и преди всичко за превъзпитанието на подс. А. А. съдът счита, че така наложеното наказание не следва да се изтърпява ефективно а на основание чл.66 ал.1 от НК следва да се отложи за срок от три години.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ ;